

[Hauch.]

baade af Formue og Erhvervsvirksomhed, nedsættes Formueskatten med $\frac{9}{10}$. Dette Forslag stilles ud fra det Synspunkt, som vi altid fra Venstres Side har hævdet: at man nok skal sørge for at lempe Formueskatten i saadanne Tilfælde, hvor der kan være Fare for Opspising af Formuen, men paa den anden Side er der et personligt Rygstød for den, som besidder en Formue, og derfor finder vi det rigtigt, at selv hvor der ikke er knyttet nogen Indtægt af Formuen eller nogen Erhvervsindtægt til en saadan Formuebesiddelse, skal der dog svares $\frac{1}{10}$ af Formueskatten.

Ved Gennemførelse af dette Lovforslag vil man opnaa en teknisk Forbedring, som vil gøre det meget lettere at foretage Beregningen ved Skatteudskrivningen. Jeg kunde have Lyst til at tilføje den Bemærkning, at jeg tror, det vil blive paaskønnet ude i Landet hos Ligningsmyndighederne, om vi paa alle de Omraader, hvor det overhovedet er muligt, søgte at give Lovene en saadan Form, at de var lettere at arbejde med i det praktiske Ligningsarbejde.

Den reelle Virkning, som dette Lovforslag vil have, er en Formindskelse af Lettelsen for de Formuer, som giver Udbytte, og vi foreslaar her at gaa ned til 4 pCt. Ved Behandlingen af Formueskatte-lovforslaget i sidste Rigsdagssamling var vi netop inde paa Spørgsmaalet om at nedsætte Grænsen, og jeg tillod mig paa min Gruppes Vegne at rette det Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, om han var villig til at foretage en reel Behandling af hele Spørgsmaalet, for saa vidt vi gik ned til 4 pCt. Det er altsaa det, der er sket i det foreliggende Lovforslag.

Endelig vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at de Formuer, som nu er anbragt i Landejendomme, efter alt, hvad vi ved om Landbrugets Rentabilitet, maa paaregnes intet Udbytte at give. Naar Situationen er den, at der ikke finder en Forrentning Sted af de Kapitaler, der er anbragt i Landejendomme, saa er det klart, at den Kapital, der sidder længst ude, Landmandens egen Kapital, overhovedet ingen Afkastning vil give under de nuværende Erhvervsforhold. Ja, det er endogsaa saaledes, at man kan forvente, at man ved Skatteligningen vil komme til det Resultat, at der er Landmænd, som er opført med Formuer, der i Virkeligheden slet ikke mere eksisterer, fordi Landejendommene reelt er faldet saa stærkt i Pris. Dersom dette Forslag, hvad vi haaber, kan vinde Tilslutning i det høje Ting, vil det, for saa vidt det gennemføres

hurtigt, være en Kriseforanstaltning, som vil være til ikke uvæsentlig Hjælp for de Landmænd, som er saaledes stillede, at deres Formuer ingen Afkastning giver.

Jeg tillader mig at anbefale det høje Ting en velvillig og hurtig Behandling af Lovforslaget.

Formanden: Jeg giver dernæst Ordet til det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard), for at han kan forelægge to tidligere anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bækgaard): Paa de tidligere nævnte ærede Medlemmers og egne Vegne skal jeg have den Ære for det høje Ting at forelægge to Lovforslag. De er begge Forslag, som tager Sigte paa at lette Kommunerne, baade Amts-, By- og Sognekommuner, for en Del af de økonomiske Byrder, som de for Tiden har, derved, at disse i større Udstrækning end hidtil overtages af Staten. Grunden til, at vi forelægger Forslag i den Retning, er den, som vi ogsaa tidligere har peget paa, at Kommunerne efterhaanden er blevet stærkt spændt for med økonomiske Opgaver, dels gennem de sociale Love, som Lovgivningsmagten har paalagt Kommunerne at administrere, dels gennem de Krav, som Tiden og Udviklingen har stillet. Disse Byrder falder selvsagt haardere nu i disse Tider, hvor den økonomiske Bæreevne er svagere. Vi ønsker derfor at medvirke til at lette den kommunale Skattebyrde i Fremtiden.

Det første af de Lovforslag, som jeg har den Ære at forelægge, er for en Del af samme Indhold som det Forslag, jeg i forrige Samling paa de samme Forslagsstilleres Vegne havde den Ære at forelægge for det høje Ting, men som ikke blev færdigbehandlet, nemlig Forslag til Lov om Statens Overtagelse af Kommunernes Udgifter til Forsorg for abnorme, vanføre m. fl. Dette Forslag findes i Rigsdagstidende for 1930—31, Tillæg A. Sp. 8483—84, og min Forelæggelsestale, hvortil jeg skal tillade mig at henvise, findes i Landstingets Forhandlinger for samme Aar Sp. 1088—89. Det Forslag, som jeg herved forelægger, angaar de samme Udgifter, som der i det nysnævnte Forslag var Tale om, nemlig den væsentligste Del af de Udgifter, som Fattiglovens § 61 omhandler. Dog er der i det Forslag, som jeg her forelægger, sket den Forandring, at Kommunerne ikke affastes fuldstændigt for disse Udgifter, men beholder en mindre Part af de tidligere afholdte, nemlig $\frac{1}{3}$. Lovforslaget gaar altsaa ud paa, at Staten